

som burde bevilges; men først senere fik jeg Leilighed til at tage disse Lokaler i Diesyn, og jeg er derved bleven yderligere bestyktet i min Mening. Man ser der en Deling af et større Lokale ved Sæffelærred, dels horisontalt og dels vertikalt, og det er ikke muligt samtidig at holde Prøver for begge disse to Stoler, som skulde have Nytte af disse Lokaler. Det er for mig en Kapital, der sættes paa dobbelt Reite ved dette Byggeforetagende. Som Koncertlokale gjør denne Sal ingen Nytte, som Skolelokale gjør den nogen Nytte, men hvis den bliver ombygget, vil den i denne sidste Henseende kunne gjøre dobbelt Nytte. Regtelsen deraf nu staaer for mig, som sagt, kun som en Udsættelse, og naar dette er klart, siger jeg, at man hellere skal stride til Ombygningen iaar end til næste Aar. Her er Erang tilstede, og den, der hjælper strax, hjælper to Gange. Jeg agter altsaa at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 27.

Lezh: Det er med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 29, at jeg ønskede at gjøre et Par korte Bemærkninger. Jeg agter at stemme for dette Ændringsforslag og imod Ændringsforslaget under Nr. 30. Det er som Ordføreren for Mindretallet i Finantsudvalget, det ærede Medlem for Præsby Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte, givet, at de 50,000 Kr., som omtales i Ændringsforslaget under Nr. 29, paa ingen Maade dække Universitetets Underbalance; men det er den Sum, som vi tidligere have bevilget til dette Øieemed, til hvilket den ogsaa her staaer opført, og det forekommer mig da billigt og retferdigt at opretholde status quo; saa længe indtil det oftere omtalte Forslag til Lov om Tilveiebringelse af Rigebægt imellem Universitetets Indtægter og Udgifter maatte have fundet sin Afgjørelse enten — som det ærede Medlem for Præsby Amts 1ste Valgkreds udtrykte sig — paa den ene eller paa den anden Maade. Der var nogle Ytringer af den høitærede Minister, som fremkom i Anledning af nogle Betingelser, som den ærede Ordfører havde stillet med Hensyn til dette Ændringsforslag under Nr. 29, og disse Ytringer af den høitærede Kultusminister skal jeg gribe Leiligheden til at sige et Par Ord om. Jeg sigter her til de Ytringer, der gik ud paa, at ved de Examinere, som den høitærede Minister nærmere omtalte, burde fransk Stil indføres, og den høitærede Minister udtalte tillige, at efter hans Mening var det nødvendigt, at der fandt en Oversættelse Sted fra Dansk til ibetmindste et fremmed Sprog; saaledes, tror jeg, Ytringerne faldt. Jeg veed ikke, om jeg tager feil, naar jeg forstod den høitærede Ministers Udtalelser saaledes, at han mente, at denne Oversættelse fra Dansk til ibetmindste et fremmed Sprog skulde være mundtlig. Jeg opfattede hans Udtalelser saaledes — (En Stemme: Ministeren

sagde fransk „Stil“), nei, dette var forbuden den franske Stil — men selv om den høitærede Minister mente, at det skulde være skriftligt (Berg: Sa, dette var hans Mening) — nu vel — saa forandrer det ikke, hvad jeg har at sige. Jeg kjender er Mand, og jeg vil bede de ærede Medlemmer om ikke at gjætte paa, hvem det er, som var i det Tilfælde, at han i en senere Alder, hans 28de Aar, maatte søge at tilegne sig et fremmed Sprog, og ogsaa der mener at have opnaaet en saadan Færdighed, at han behersker det omtrent som sit Modersmaal. En saadan Mand maa jo have nogen Erfaring med Hensyn til det Spørgsmaal, som jeg her omtaler, og hans Erfaring gaar ud paa, at den Opgave at oversætte fra Modersmaal til et fremmed Sprog er den allervanskeligste Opgave, der kan stilles en Sprogkyndig. Det er den sidste og vanskeligste Opgave, der kan stilles. Det er allerede en Tilfredsstillelse med Lethed at kunne læse et fremmed Sprog, og det er bekendt, at denne Færdighed kan erhverves, og at Frukten af den kan nydes, uden at det derfor er en Betingelse, at den Bedkommende kan tale eller skrive det fremmede Sprog. Det Næste er jo at kunne tale og skrive det fremmede Sprog, men den, som skal gjøre det og gjøve det med Fuldkommenhed, maa og er nødt til at se aldeles bort fra sit Modersmaal og tænke i det fremmede Sprog, naar han taler og skriver det, og det endogaa saavidt, at, for at jeg skal oplyse dette eksempelvis, den Mand, som jeg før sigtede til, naar han, hvad gjentagne Gange har været Tilfælde, skal skrive netop den samme Ting paa det fremmede Sprog og i sit Modersmaal, følger den Fremgangsmaade, at han først skriver den vedkommende Opsats i det fremmede Sprog og dernæst oversætter det i sit Modersmaal. Det er det letteste, thi det er da muligt at skrive i det fremmede Sprog ugenert, saaledes, at man tager Hensyn til dets Egenommeligheder, saaledes som de falde, og man maa da oversætte til sit Modersmaal, som jo altsaa er det man kan bedst, og hvor man altsaa lettest kan finde de Bendinger, der svare til, hvad man har skrevet i det fremmede Sprog. Men at skrive Opsatser i sit Modersmaal og saa oversætte den i det fremmede Sprog er en langt vanskeligere Opgave, en Opgave, der, som jeg allerede har nævnt, er den vanskeligste, der overhovedet kan stilles til en Sprogkyndig. Det Samme, som jeg har sagt om Stil, gjælder om den mundtlige Oversættelse. Det er mig bekendt, at nogle Lærebøger ere indrettede paa, at man oversætter fra Dansk til et fremmed Sprog, men der gjælder det Samme herom, som jeg tidligere sagde, at den, som i Virkeligheden skal bestene sig af et fremmed Sprog, maa tænke i det. Naar han tænker i det fremmede Sprog, og der falder en vanskelig Bending, kan det maaske nok lykkes ham at finde den tilsvarende Bending paa Dansk,